

1. Obiekt

KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. ŚŚ. PIOTRA I PAWŁA

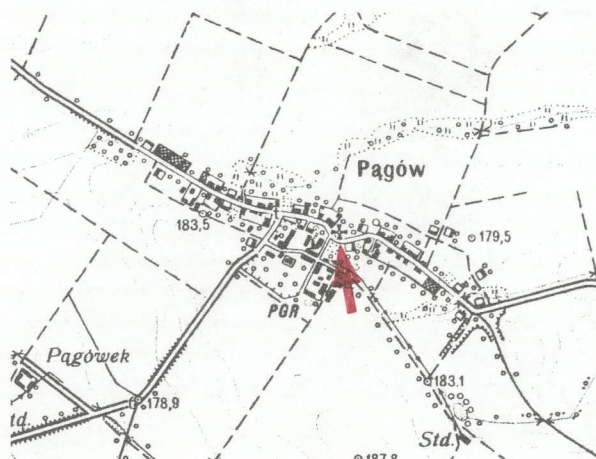
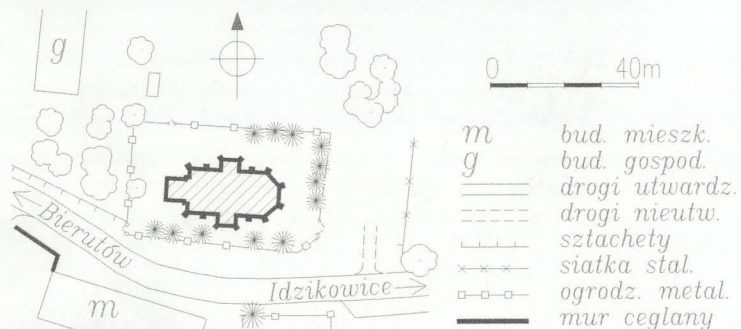
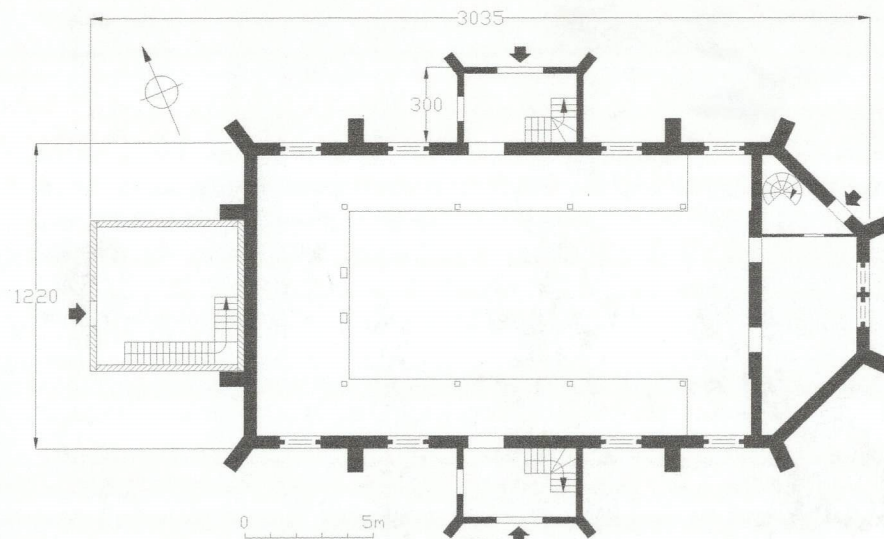
2. Czas powstania

XVIII w.(wieża); 1907 r

3. Miejscowość

PAGÓW

11. Zdjęcie, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

4. Adres

przy drodze w kierunku Idzikowice

nr działki: 132/2

ks. wiecz nr: KW [redacted]

5. Przynależność administracyjna

województwo opolskie

powiat Namysłów

gmina Wilków

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Pangau, Kr. Namslau (przed 1939 Kr.
Oels)

7. Przynależność administracyjna do 31.12.1998 r

województwo opolskie

gmina Wilków

8. Właściciel i jego adres

Parafia rzymskokatolicka pw.
Oczyszczenia NMP w Bukowiu;
ul. Klonowa 3, 46-115 Bukowie

9. Użytkownik i jego adres

j.w.

10. Rejestr zabytków

nr: 1106/66 data 05.02.1966

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu.

Kościół w Pagowie wzmiankowany jest od 1300 r. Od 1538 r. miejscowość jest siedzibą gminy ewangelickiej, która obejmowała okoliczne wsie: Idzikowice, Pawłowice, Jakubowice, Wilków. W 1706 r. wzniesiono w miejsce starego kościoła nową budowlę w drewnianej konstrukcji szkieletowej, krytej deskowym szalowaniem. Także ta świątynia, stara i zniszczona została zastąpiona nową, murowaną z cegły, której poświęcenie nastąpiło 14 lipca 1907 r. Nowy kościół wzniesiono z wykorzystaniem „kostiumu” **neogotyckiego, z użyciem także form architektury nowoczesnej** (akcenty nowoczesnej ornamentyki, m.in. w stolarce drzwiowej). Ciągłość tradycji zapewniono przez zachowanie starej drewnianej **barokowej wieży**, która przylega do nowego kościoła od zach. oraz przez przeniesienie części zachowanego barokowego wyposażenia, m.in. ołtarza-ambony, który przy okazji poddano konserwacji, przy finansowej pomocy państwowych służb konserwatorskich. Ostatni znany z nazwiska pastor, Hans-Georg Bullack, urzędował tu do 1936 r. Po drugiej wojnie światowej kościół został przejęty przez polskich katolików i służy jako filia parafii w Bukowiu.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

SYTUACJA. Pagów – wieś na Równinie Oleśnickiej, w pn.-zach. narożniku woj. opolskiego, przy granicy z woj. dolnośląskim. Wieś położona jest przy skrzyżowaniu lokalnych dróg.

Kościół zlokalizowany jest w centrum wsi, po pn. stronie drogi wylotowej w kierunku Idzikowic, sąsiadując przez nią z zabudowaniami dawnego majątku. Posesja kościelna w kształcie prostokąta, wydłużonego w osi wsch.-zach., graniczy bezpośrednio z szosą. Jej granice wyznacza współczesne ogrodzenie z prętów metalowych na betonowej podmurówce i metalowych słupkach. W odcinku pd.-zach. ogrodzenia zachował się ceglany słupek oryginalnego ogrodzenia z 2 poł. XIX w. Dwuskrzydłowe bramy wjazdowe umieszczono w narożnikach pd. ogrodzenia. Teren wokół budowli porośnięty trawą, wśród której pojedyncze nagrobki, nieczynnego starego cmentarza parafialnego; ogrodzenie obsadzone modrzewiami.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA.

Ściany. Ściany zewnętrzne murowane z cegły pełnej, od zewnątrz w wątku główkowym, tynkowane od wewnątrz. Wieża w konstrukcji drewnianej szkieletowej ryglowej, oszalowana od zewnątrz deskami w pionie z listwowaniem. Detal architektoniczny z cegły i kształtki ceramicznej, o formach neogotyckich (gzymsy kostkowe, przypory, fryzy ze ślepych maswerków) oraz sporadycznie, tynkowy – prostokątne, wydłużone horyzontalnie blendy nad otworami okiennymi. Krawędzie szczytów dekorowane ozdobnie wycinanymi elementami blaszanego opierzenia. Gzymsy wieży drewniane.

Ściany wewnętrzne murowane, tynkowane; ściany nawy i prezbiterium od wewnątrz osłonięte współczesną drewnianą boazerią wysokości 150 cm.

Sklepienia i stropy. Nad nawą i prezbiterium strop drewniany belkowy, w typie stropów schinklowskich, imitujących otwarte więźby dachowe; podsufitka z desek wzmocniona kratownicą z belek przypominającą układ krokwi i płatwii dachowych; strop o przekroju trójkątnym; konstrukcja podwieszona do więźby dachowej, wsparta na konstrukcji empor (podciąg, zmieczowane w kierunku kalenicowym słupy, trójkątne wsporniki ciesielskie; elementy konstrukcyjne z ozdobnie fazowanymi krawędziami) i usztywniona czterema metalowymi kotwami, łączącymi konstrukcję dachu ze ścianami obwodowymi budowli. W zakrystii i nad nią stropy drewniane belkowe z podsufitkami z desek, tynkowanymi na trzcinie; wszystkie kruchty ze stropami masywnymi (Kleina), stanowiącymi oparcie dla schodów wewnętrznych. Kondygnacje wieży oddzielone stropami drewnianymi belkowymi nagimi.

Więźba dachowa. Więźba drewniana wieszarowa jednowieszakowa na zastrzałach w płaszczyźnie więźarów, zmieczowana w kierunku kalenicowym; do płatwii kalenicowej podwieszona za pośrednictwem wieszaków także konstrukcja stropu nawy i prezbiterium.

Pokrycie dachowe. Dachy kryte dachówką karpiówką podwójnie w koronkę, z opierzeniami z blachy ocynkowanej; hełm wieży pobity gontem, a w partii latarni – opierzony blachą ocynkowaną.

Posadzki i podłogi. Nawa i prezbiterium, a także zakrystia i kruchty z posadzkami betonowymi, pochodzącymi z czasów budowy kościoła neogotyckiego, wykończonymi cementowymi kwadratowymi płytkami w kolorze czarnym i białym, układanymi w szachownicę; duże fragmenty posadzek prezbiterium, nawy – pod rzędami ławek i zakrystii, przykryte współczesnymi podestami drewnianymi z desek. Przedświecznik zakrystii z wylewaną posadzką betonową. W pomieszczeniu nad zakrystią, na emporach i w wieży podłogi drewniane, z surowych desek.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
2 545 m ³	395 m ²	parafialny kościół ewangelicki	filialny kościół rzymskokatolicki
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja ⇒ 1. 80-te XX w. — nałożenie drewnianych deskowych podestów na betonowe posadzki prezbiterium, zakrystii i części nawy; renowacja figury anioła; ⇒ 2001 r — prace dekarские (przekładka dachu); doraźna naprawa wieży – uzupełnienie deskowania; odnowienie witraży nawy;		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Kościół w Pagowie przetrwał do naszych czasów w kształcie z 1907 r, z dostawioną drewnianą wieżą – pozostałością starej drewnianej budowli i z zachowanymi elementami barokowego wyposażenia (szczególnie cennego ołtarza-ambony o, nieznacznie tylko, zmienionej formie). We wnętrzu zachowało się również wyposażenie pochodzące z okresu budowy nowej świątyni (szczególnie ciekawy, także pod względem ikonograficznym, zespół witraży). Wnętrze mimo zmiany funkcji zachowało charakter pierwotnego kościoła ewangelickiego. Stan techniczny budowli murowanej dobry; zły stan drewnianej barokowej wieży, która pozostaje nieużytkowana: wnętrza zaniedbane, szalunki deskowe wymagają naprawy, uzupełnień i konserwacji; zły stan elementów wyposażenia stolarskiego – ślady znacznego porażenia biologicznego (drewnojady), drobne przekształcenia struktury (ołtarz), przemałowania (anioł).	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie ⇒ remont drewnianej wieży: przegląd konstrukcji, jej ewentualne wzmocnienie i wymiana zużytych elementów, naprawa szalowania, połączona z wymianą części desek, konserwacja drewna (impregnacja środkami owado- i grzybobójczymi), uporządkowanie wnętrza; ⇒ konserwacja wyposażenia, przede wszystkim ołtarza-ambony, który w znacznym stopniu porażony drewnojadami; ⇒ wykonanie kart ewidencyjnych zabytków ruchomych (ołtarz-ambona, rzeźba anioła, ciekawy zespół witraży z dekoracją figuralną i heraldyczną)	

<p>21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p>	<p>24. Uwagi różne.</p> <hr/> <p>25. Opracował</p> <p>tekst PDZ ALMA Jacek Sawiński 12.05.2005</p> <p>plany i rysunki PDZ ALMA Jacek Sawiński 12.05.2005</p> <p>zdjęcia PDZ ALMA Jacek Sawiński 12.05.2005</p> <p>miejsce przechowywania negatywów: archiwum autora</p> <p>Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego</p>
<p>22. Bibliografia</p> <p>H. LUTSCH, Verzeichnis der Kunstdenkmäler der Provinz schlesien., Bd. IV, Breslau 1894, S. 32; Bericht des Provinzial-Conservators der Kustdenkmäler der Provinz Schlesien... 1907-08., S. 40; Katalog Zabytków Sztuki w Polsce., T.VII, z. 7, Warszawa 1965, str.50-1; J. MATUSZCZAK, Z dziejów arch. drew. na Śląsku. Roczn. Muz. Górnośl. Bytomiu., Sztuka, z. nr 5, 1971, str. 134; G.HULTSCH, Schlesische Dorf- und Stadtkirchen., Lubeck 1977, S.289;</p>	<p>26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)</p>
<p>23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)</p> <p>Katalog Zabytków Sztuki ..., — fig. 31 — fot. czarno-biała: kościół od frontu; G.Hultsch, — Abb. 640/41 — 2 fot. czarno-białe: ev. Kirche zu Pangau 1977, Taufengel mit Schale vor 1945;</p>	<p>27. Załączniki</p> <ul style="list-style-type: none"> * wkładka nr 1: cd. opisu; * wkładka nr 2: spis fotografii; zdjęcia * wkładka nr 3: zdjęcia; * wkładka nr 4: zdjęcia; * wkładka nr 5: zdjęcia;

J. Sawiński

1. Miejscowość

PĄGÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚŚ. PIOTRA I PAWŁA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. opisu; spis fotografii; zdjęcia

Schody. *Schody wewnętrzne.* Dwie bliźniacze klatki schodowe, zlokalizowane w obu kruchtach bocznych, umożliwiają dostęp do empor; schody wachlarzowe, metalowe, z drewnianymi podnóżkami i ażurową balustradą z graniastych prostych szczebelków na drewnianych słupkach, podtrzymujących odcinki profilowanej poręczy. Na 2-gą kondygnację zakrystii wiodą kręte metalowe schodki na słupie, zlokalizowane w narożniku jej przedsionka; ich bieg zabezpiecza prosta balustrada z prętów metalowych. W przyziemiu wieży, przy ścianie pd., prosty bieg drewnianych schodów drabiniastych, ujęty po obu stronach w drewniane ażurowe balustrady z graniastych prostych szczebelków, podobne schody z jednostronnymi poręczami na słupkach wiodą na kolejne kondygnacje wieży.

Otwory. *Otwory okienne* liczne, ujednolicone w poszczególnych częściach kościoła, w regularnym układzie, podkreślają tektonikę budowli; wszystkie wypełnione witrażami. Otwory nawy i prezbiterium w kształcie wysokich prostokątów zamkniętych ostrołukowo z witrażowymi oknami stałymi; w prezbiterium witraże ornamentalne, wzbogacone elementami figuralnymi i heraldycznymi; w nawie witraże kolorystyczne z elementami geometrycznymi; para przesł środkowych zaopatrzone w dodatkowe otwory w kształcie wydłużonych w poziomie prostokątów, które zapewniają oświetlenie empor bocznych. Zakrystia oświetlona parą okien wsch.; kształt prostokątów stojących z odcinkowymi zamknięciami; okna witrażowe, zdobione popiersiami Melanchtona i Lutra; podobne w kształcie, pojedyncze okna zach., z witrażami kolorystycznymi stanowią oświetlenie krucht bocznych. W każdej ze ścian 2-giej kondygnacji trójbocznego zamknięcia kościoła osiowy okulus wypełniony ornamentálním witrażem. Ściany frontowe przybudówek bocznych przeprute w 2-giej kondygnacji małymi smukłymi prostokątami, otworami o schodkowych zamknięciach, ujętymi wspólnym gzymsem podokiennym, w których po cztery jednoskrzydłowe drewniane okna krosnowe, zamykane na obartle i wypełnione witrażami; nad nimi osiowe witrażowe okulusy z motywem plecionki. W elewacjach wieży kilka małych otworów przesłoniętych drewnianymi żaluzjami poziomymi; kształt prostokątów stojących, układ nieregularny.

Otwory drzwiowe zewnętrzne. Wnętrze kościelne dostępne przez dwa, obudowane kruchtami bliźniacze otwory, ułożone osiowo w elewacjach bocznych budowli; otwory w kształcie prostokątów z ostrołukowymi zamknięciami, wypełnione są dwuskrzydłowymi prostokątnymi drzwiami ramowo-płycinowymi z podrzeźbionym słupkiem, opierzanymi z zewnątrz deskami w pionie i ozdobione okuciami zawiasowymi, nad profilowanymi ślēmionami witrażowe ostrołukowe nadświetla z motywem plecionki. Bezpośredni dostęp do wnętrza zakrystii zapewnia mały zewnętrzny, pn.-wsch. otwór drzwiowy z ostrołukowym zamknięciem, w którym jednoskrzydłowe drzwi ramowo-płycinowe tego samego kształtu; skrzydło drzwiowe opierane od zewnątrz deskami, zaopatrzone w górnej partii w okrągły przeszklony otwór. Nie połączone z wnętrzem kościoła przyziemie wieży dostępne od zach., przez osiowe prostokątne wejście, w którym jednoskrzydłowe drzwi ramowo-płycinowe, opierane deskami, ułożonymi we wzór dośrodkowych rombów; nad otworem drzwiowym prostokątne poziome, przeszklone nadświetle.

Otwory drzwiowe wewnętrzne. Kruchty połączone z wnętrzem nawy prostokątnymi, zamkniętymi ostrołukowo przejściami, w których 2-skrzydłowe, ramowo-płycinowe, prostokątne drzwi wahadłowe, przeszklone w górnych płycinach, ukształtowanych na wzór gotyckich arkadek; ostrołukowe nadświetla także dekorowane neogotycką dekoracją architektoniczną. Obie kondygnacje zakrystii połączone z wnętrzem kościoła dwiema parami ostrołukowo zamkniętych otworów, w dolnych – jednoskrzydłowe pełne drzwi ramowo-płycinowe powtarzające kształt otworów; podobne, mniejsze drzwi wiodą na górną kondygnację zakrystii i, dostępną z niej ambonę, umieszczoną w górnej kondygnacji ołtarza głównego; górne otwory pozbawione stolarki, zabezpieczone pełnymi balustradami z malowanymi postaciami ewangelistów. Przejścia z klatek schodowych na empory boczne w kształcie prostokątnych otworów wypełnionych jednoskrzydłowymi drzwiami ramowo-płycinowymi. Wejście na drugą kondygnację wieży w ścianie empory muzycznej; smukły prostokątny otwór zamknięty łukiem odcinkowym; drzwi jednoskrzydłowe, ramowo-płycinowe w kształcie otworu.

RZUT. Kościół orientowany, założony na prostym, ściśle symetrycznym rzucie. Korpus, z nie wyodrębnionym prezbiterium, ma kształt prostokąta o krępych proporcjach, wydłużonego w osi wsch.-zach. Wieloboczne zamknięcie wsch. (fragment połowy ośmioboku z trzema bokami pełnymi), oddzielone ścianą, mieści zakrystię, która łączy się z wnętrzem kościoła parą symetrycznie rozmieszczonych otworów drzwiowych. Przy bocznych elewacjach korpusu osiowe prostokątne przybudówki krucht z klatkami schodowymi na empory boczne. Budowla opięta przyporami prostymi i ukośnymi. Oś podłużną kościoła akcentuje zach. kwadratowa drewniana wieża z wejściem przesuniętym od osi środkowej na pd., nie skomunikowana z wnętrzem korpusu.

BRYŁA. Budowla wolnostojąca. Bryła kościoła symetryczna i regularna, zamknięta od wsch. wielobocznie. W elewacjach bocznych rozczłonkowana identycznymi osiowymi 2-kondygnacyjnymi kruchtami bocznymi zwieńczonymi trójkątnymi szczytami z obeliskowymi sterczynami z obdaszkami w wierzchołku i u nasady. Całość opięta trój- i 2-uskokowymi (kruchty boczne) przyporami. Korpus nakryty dachem siodłowym ze sterczynami z obdaszkami w szczycie wsch.; nad wielobocznym zamknięciem nieco niższy dach wielopołaciowy; daszki krucht siodłowe. Przysadzista murowana budowla skonstruowana z dostawioną do niej od zach. drewnianą 4-kondygnacyjną osiową wieżą, którą wieńczy niski daszek brogowy zakończony smukłym oktogonálním baniastym hełmem z latarnią i krzyżem.

Elewacja zach. – fasada — ślepa, ujęta w ukośne narożne przypory elewacja korpusu symetryczna, rozczłonkowana tylko dwiema przyporami prostymi i zwieńczona trójkątnym, nie wyodrębnionym szczytem, zdominowana jest osiową, wstawioną między przypory, 4-kondygnacyjną wieżą drewnianą, oszalowaną pionowymi deskami; przypory trójuskokowe z obdaszkami pulpituowymi i poprzecznymi, siodłowymi; elewacja wieży jednoosiowa, z wejściem przesuniętym od osi środkowej ku pd., osłoniętym gotowym daszkiem; kondygnacje znaczone prostymi drewnianymi gzymsami; w ostatniej kondygnacji wieży małe okienko z poziomymi żaluzjami drewnianymi; wieża zwieńczona hełmem z latarnią.

Elewacja pd. – elewacja korpusu 5-osiowa, flankowana narożnymi ukośnymi trójuskokowymi przyporami z obdaszkami pulpituowymi i siodłowymi poprzecznymi, zwieńczonymi w partii dachu sterczynami; oś środkową elewacji akcentuje 2-kond. kruchta, zwieńczona trójkątnym szczytem ze sterczynami u nasady i w wierzchołku; w narożach kruchty ukośne przypory; w górnej kondygnacji 4 małe okienka ujęte wspólnym gzymsem podokiennym, w szczycie, na osi środkowej okulus; elewacja artykułowana dużymi, zamkniętymi ostrołukowo otworami okiennymi, nad którymi w osiach skrajnych dekoracyjne pasy fryzu ze ślepych maswerków, w

osiach środkowych, odpowiadające im otwory okienne oświetlające emporę; w zwieńczeniu elewacji uskokowy gzymś kostkowy; cofnięta drewniana, odeskowana elewacja wieży zach. jednoosiowa, artykułowana gzymsami kordonowymi, z pojedynczymi małymi otworami okiennymi w 2-giej i 4-tej kondygnacji.

Elewacja wsch. – ukształtowana trójbocznie, z widocznymi po bokach, cofniętymi, ślepymi elewacjami krucht bocznych; 2-kondygnacyjna; z trójuskokowymi przyporami na narożach; ściana środkowa z parą odcinkowo zamkniętych otworów okiennych w przyziemiu; otwory ujęte wspólnym gzymsem podokiennym; w ścianie pn. ostrołukowy, przesunięty od osi środkowej ku pd. otwór drzwiowy; osie środkowe wszystkich boków akcentowane w 2-giej kondygnacji okulusami, nad którymi horyzontalne tynkowane płyciny; wszystkie boki elewacji zwieńczone uskokowym gzymsem kostkowym.

Elewacja pn. – analogiczna do elewacji przeciwległej.

WNĘTRZE. Kościół salowy, z niewyodrębnionym prezbiterium, nakryty wspólnym stropem imitującym otwartą wieżbę dachową; wnętrze ujęte szerokimi zaskrzynionymi emporami bocznymi i emporą muzyczną, wspartymi na systemie drewnianych słupów z mieczami i wsporników. Na osi środkowej ściany wsch. oddzielającej 2-kondygnacyjną zakrystię ewangelicki 2-kondygnacyjny ołtarz-ambona. Obie kondygnacje zakrystii połączone z wnętrzem kościoła parami ostrołukowo zamkniętych otworów arkadowych otworów. Dostęp do wnętrza kościoła zapewniają wejścia boczne obudowane kruchtami, w których także klatki schodowe wiodące na emporę boczne. Drewniana wieża zach. połączona z wnętrzem pośrednio, przez przejście na emporze muzycznej.

WYPOSAŻENIE. W kościele zachowały się nieliczne elementy barokowego wyposażenia, przeniesione ze starej świątyni: barokowy ołtarz-ambona z bogatą dekoracją snycerską, anioł chrzcielny i krucyfiks z koń. XVII w., 2 XVIII-wieczne inskrypcyjno-heraldyczne epitafia marmurowe w ścianach zewnętrznych, konfesjonał i ława kolatorska z przeł. XVIII i XIX w. oraz oryginalne elementy wyposażenia, pochodzące z okresu budowy nowego kościoła: zespół witraży figuralnych, emblematycznych i ornamentalnych, neogotyckie malowidła, w balustradach otworów zakrystii, przedstawiające ewangelistów, ława kolatorska, marmurowa chrzcielnica dat. 1883.

INSTALACJE. Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną i odgromową.

1. Miejscowość

PĄGÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚŚ. PIOTRA I PAWŁA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. opisu; spis fotografii; zdjęcia

SPIS FOTOGRAFII

1. Widok kościoła od pn.
2. Elewacja wsch. – widok od pn.
3. Elewacja wsch. – widok od pd.
4. Elewacja pd.
5. Widok elewacji pd. od zach.
6. Górne partie elewacji zach.
7. Dolne partie elewacji zach. – widok od pd.
8. Hełm wieży.
9. Kruchta boczna.
10. Wejście kruchty bocznej.
11. Drzwi do zakrystii.
12. Drzwi w wieży.
13. Okno nawy.
14. Okulus w zamknięciu korpusu.
15. Fryz elewacji bocznej.
16. Wnętrze kościoła, widok ku prezbiterium.
17. Wnętrze kościoła, widok ku emporze muzycznej.
18. Empora pn.
19. Strop korpusu.
20. Szczegół konstrukcyjny podpory empory.
21. Drzwi kruchty bocznej.
22. Drzwi zakrystii.
23. Schody na emporę.
24. Schody na pięterko zakrystii.
25. Dekoracyjny element metalowego ściągu korpusu.
26. Widok na przyziemie wieży i schody na jej drugą kondygnację.
27. Konstrukcja ściany wieży.
28. Wieżba dachowa.
29. Fragment więźby dachowej.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

1. Miejscowość

PĄGÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚŚ. PIOTRA I PAWŁA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

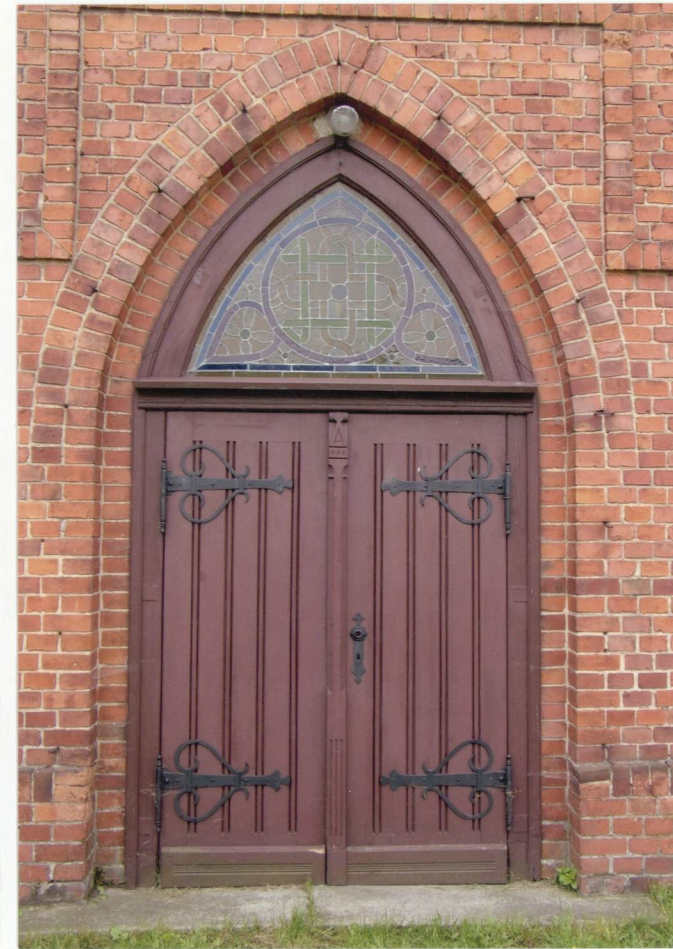
8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

1. Miejscowość

PĄGÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚŚ. PIOTRA I PAWŁA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

1. Miejscowość

PĄGÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚŚ. PIOTRA I PAWŁA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

24.

25.

26.

27.

28.

29.

